

Conni primește o pisică

Poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Eva Wenzel-Bürger

Conni desenează o pisică. De mult își dorește una. Azi chiar își dă toată silința la desenat. Nici măcar nu observă că, afară, o mașină se oprește cu un scârțâit puternic de roți. Trebuie neapărat să termine desenul înainte să vină tata, deoarece e un cadou pentru el.

Tata coboară speriat din mașină. Aproape că a dat peste o pisicuță cu dungi albe și gri. Aceasta stă chiar în fața mașinii. E speriată, zbârlită și slăbuță. Dar când tata vrea să o ridice, pisicuța o ia repede la fugă.

— Bine că nu i s-a întâmplat nimic! - se gândește tata bucuros.

Când deschide ușa de la intrare, tata nu observă că pisicuța s-a strecurat în casă în spatele lui.

— O pisicuță! - strigă Conni entuziasmată.

— E pentru mine? Ești cel mai bun tată din lume! Tata se uită încurcat în jur.

Pisica se apropie precaută și se freacă de picioarele lui Conni.

— Cum te cheamă? - o întreabă Conni.

— Miau! - îi răspunde pisica.

— Cu siguranță îți este foame - spune Conni. Fuge în bucătărie și toarnă puțin lapte într-un bol. Mama urmărește uimită ce s-a întâmplat. Conni nu poate păstra pur și simplu pisica, e de părere mama. Poate că aceasta aparține deja cuiva care o iubește! Auzind cele spuse de mama, Conni aproape că începe să plângă. De acum, aceasta e pisica ei! Mama nu o poate trimite pe Miau din nou pe stradă!